

Čemu je namenjeno odvodênje, znano je na splošno našem kmetovalcu, vendar pa ni podrobneje jasno, zakaj in kako se naj voda iz premokrih zemljišč odpeljava. Neznani so mu toraj vzroki prekornega učinka odvodênja in istotak mu je neznana praktična izpeljava odvodênja, kajti zboljšanje plodovitosti zemljišč po odvodênji zapopadeno ni v enostranski odpravi vode, marveč le v pravem gospodovanju nad vodo, v pravi razdelbi in porabi vode!

V sledečih vrsticah stavl sem si nalogo, v kratkih potezah pojasniti prvo vprašanje, tikajoče se učinka in koristi odvodênja zemljišč.

(Dalje prihodnjič.)

Občni zbor c. k. kmetijske družbe

28. dne januarija 1885.

(Konec.)

Podružnica jeseniška predlaga: C. kr. kmetijska družba naj napravi v teku tega leta, najbolje meseca septembra, premiranje goveje živine v Kranjski gori.

Tajnik g. Pirc podpira ta predlog tem bolj, ker on vé, da posestnikom tu ne gré za visoka darila v denarji, ampak več za čast, kar je gotovo pomenljivo. Tajnik predlaga to zadevo v rešenje prepustiti glavnemu odboru. Predlog se sprejme.

V rešenje 5. točke obravnava: Volitev enega odbornika v centralni odbor namesto po §. 22 družbinih pravil izstopivšega, volil se je vnovič gospod Rajko Kastelic.

K 6. točki dnevnega reda: Priznanje častnih diplom za hvalevredne zasluge v poljedelstvu, predlaga tajnik g. Pirc v imé centralnega odbora od podružnic nasvetovane sledeče gospode, katerim zbor enoglasno priznanje izreče:

Ivan Lapajne, vodja meščanske šole na Krškem in Anton Ogulin v Rudolfovem, oba za odlično prizadevanje za regionalno razstavo v Krškem; dr. Jurij Sterbenc, župnik v Hrenovicah, Peter Kraigher, posestnik v Orehku, oba za pospeševanje sadjarstva; Alojzij Lavrenčič, posestnik v Postojini, za pospeševanje živinoreje in za vzgledno gnojišče; Ignacij Stefin, posestnik v Zalogu, za pospeševanje konjereje; Alojzij Dekleva, posestnik v Postojini; Janez Sajovic, župnik v Slavini; Janez Dekleva, posestnik v Petelinah in Janez Sajovic, posestnik v Starivasi, vsi štirje za pospeševanje čebelarstva; Skender Ličan, posestnik in trgovec v Ilirski Bistrici, za pospeševanje sadjarstva in vinarstva in napredek v kmetijstvu, posebno v živinoreji; Janez Urbančič, posestnik v Trnovem, za umno sadjarstvo in vinarstvo; gosp. Knapp, vodja c. k. spodnje gimnazije v Kočevji, in Jožef Rancinger, posestnik glažute v Kočevji, za pridno sadjarstvo, in Matej Germ, učitelj v Adlešičah, za pospeševanje in poduk sadjarstva.

K 7. točki programa: Volitev častnih in dopisujočih družbinih udov, predlaga tajnik g. Pirc v imé občnega zbora imenovanje dopisujočim članom c. kr. kmetijske družbe gosp. Karola Rambuška, c. kr. stotnika i. sl., posestnika semenske postaje v Zborovu itd.

Gosp. Pirc na kratko navede zasluge omenjenega gospoda za c. k. kmetijsko družbo, na kar se predlog enoglasno sklene.

Po poročilu gosp. dr. viteza Bleiweis-Trsteniškega o družbini podkovski šoli (8. točka dnevnega reda) dá g. predsednik besedo članu gosp. c. k. prof. Linhardt u.

Gosp. prof. Linhardt razpravlja v daljšem govoru kmetijski poduk na kranjskih ljudskih šolah in govori o naših šolskih vrtih, ter stavi sledečo resolucijo: „Z ozirom na to, da je poduk o kmetijstvu v ljudskih šolah vspešen le takrat, kedar mu služijo dobro urejeni šolski vrti za podlago, je želja občnega zbora c. kr. kmetijske družbe, da se vse za ta nauk določene subvencije večinoma porablajo za napravo popolnem pripravnih šolskih vrtov po krajih za to posebno ugodnih.“ Ker pri stavljenji te resolucije občni zbor ni bil več sklepčen, izroči se resolucija centralnemu odboru v daljno porabo.

H koncu zborovanja poročal je gosp. deželni predsednik baron Winkler o novi postavi, kojo meni vlada predložiti deželnemu zboru ter omenja, da je ta postava v najožji zvezi z novo občinsko postavo.

Ob 1. uri zaključi gosp. predsednik zborovanje.

Kako se robida v gozdu zatara.

Marsikateri posestnik kupil je težko 1000 ali še več smrekic in nasadil goljavo v gozdu. Meseca avgusta šel je v gozd, da bi se prepričal, s kakim vspehom je sadil. Na svoje veliko začudenje najde celi gozdni delež z robido zaraščen, smrekice moral je iskati med goščo robide, pa jih je le malo našel, ker so še v gostem robidovji zadušile.

Kmetič jame premišljevat, na kak način bi zatrl robido in sklene, koj v spomladi izkopati ta škodljivi gozdni plevel.

In res v spomladi koplje več dni in izkoplje vso robido. Ko pozneje delo bolj natanko pregleduje, zapazi, dá je zraven robide tudi veliko mladih drevesec izkopal. Sčisteni prostor zasadi v drugič s smrekovimi sadikami. V jeseni zopet pogleda in vidi, da je nekoliko manj robide, vendar še veliko preveč, da bi mogle vsajene smrekice vspešno rasti.

Premišljuje in spozna, da robide na ta način ne bode mogoče zatreti, kajti on ima peščeno ilovnato njivo, katera je bila uže tolikokrat preorana, a robida se ni zatrla.

Po naključji pride gozdar k njemu. Kmet mu poštoži zlo o robidi. Vešči gozdar mu nasvetuje: „Porežite konec julija ali začetek avgusta stebelca robidi prav pri tleh in videli boste, da je bode drugo leto komaj še eno četrtno ostalo, kar jo je zdaj. Ako potem še to porežete, ne bode več rastla.“

Kmetovalec je poslušal gozdarja in storil, kakor mu je svetoval. Prec drugo leto meseca avgusta gre v gozd in poreže robibo.

Zlesenena stebelca dene na kupe, pride po-nje z vozom in reče ženi, naj, ko bode pekla kruh, z robidovimi šibicami zakuri. Žena ga uboga in še prav dobro se ji zdi, ker robidin les tako svitlo gori.

Vsadi kruh. Ko je pečen, zapazi nenavadno prijeten duh na kruhu. Ugiblje, od kod bi moral ta duh priti in spozna, da je nenavaden kruhov duh od robidnega lesa, s katerim je gromado kurila.

In tudi v gozdu se je nasvet gozdarjev dobro obnesel, kajti, ko je kmetič v drugo robido porezal, ni rastla več in danes je celi prostor lepo s smrekami zasajen, katere čvrsto rastejo. Lejte no, če bi ne bil gozdarja poslušal in še kopal robido, pokončal bi bil veliko rastečega mladega drevja, lesa bi ne bil mogel za kurjavo porabiti in robide ne zatreti.

Dobro, da sem poslušal gozdarja!

P.